

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 671: Công Phu Hành Trì

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 057)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Nếu ở phương diện hành trì mà nắm được phương tiện, thì hỷ nộ ai lạc sẽ không đến nỗi làm lay động ông chủ nhân. Cũng không đến nỗi kiên cố, nóng vội, tự cho mình là đúng, tự mãn.】

Công phu hành trì đắc lực rồi, thì khi đắc lực sẽ có thể nhìn ra được. Hỷ nộ ai lạc (mừng, giận, buồn, vui), chính là nói đến thất tình ngũ dục, khi chúng hiện ra trước mắt mà quý vị không động tâm. Ông chủ nhân chính là tâm tánh của chúng ta, không bị cảnh giới bên ngoài làm cho dao động, cái tâm này của chính mình có thể làm chủ được. Nếu cái tâm này không làm chủ được, cảnh giới hiện tiền, tâm vẫn bị cảnh giới xoay chuyển, gặp chuyện thuận tâm thì khởi tham ái, gặp chuyện nghịch tâm thì khởi chán ghét, khởi sân hận, đây chính là công phu không đắc lực. Chúng ta tự mình nghĩ lại xem, lúc bình thường tiếp xúc với cảnh giới bên ngoài, lục căn tiếp xúc với cảnh giới lục trần, thời thời khắc khắc phải tự khám nghiệm công phu của chính mình, xem có động tâm hay không? Giả như động tâm, lập tức niệm A Di Đà Phật, đem nó chuyển đổi thành A Di Đà Phật. Hoặc giả là dùng A Di Đà Phật cũng không xong, ép không nổi, cái hỷ nộ ai lạc này nhất định cứ muốn phát ra ngoài, thì dùng “Kinh Kim Cang” cũng tốt, “Nhất thiết hữu vi pháp, như mộng huyễn bào ảnh” (Tất cả pháp hữu vi, như mộng huyễn bọt bóng), tiếp đó niệm liền mấy câu “Phàm sở hữu tướng, giai thị hư vọng” (Phàm những gì có tướng, đều là hư vọng), đem cái niệm đầu đang nhấp nhô đó hàng phục xuống, nhờ đó, câu Phật hiệu này liền đắc lực, công phu liền đắc lực. Người chân chánh tu hành là tu cái gì? Chính là ở ngay trong tất cả mọi hoàn cảnh nhân sự, đem những vọng tướng, phân biệt, chấp trước này xả bỏ đi mà thôi. Tu hành không thể rời khỏi cảnh giới, rời khỏi cảnh giới thì tu bằng cách nào!

Đoạn dưới đây là nói về thái độ tu học của chính chúng ta; đoạn phía trước là nói về cảnh giới bên ngoài, không chịu sự can nhiễu của cảnh giới bên ngoài. Phần cuối “Kinh Kim Cang” có nói “Bất thủ tướng” (Không chấp vào tướng), về tiếp theo còn có câu: “Như như bất động”, chúng ta đã làm được như như bất động hay chưa? Bản thân vẫn còn một mảy may cái đáng về đắc ý, đáng về tự mãn, thậm chí là đáng về kiêu ngạo, người thời nay thường nói, có được chút ít thành tựu là đáng để kiêu ngạo, thế là tiêu rồi, vừa kiêu ngạo liền tiêu mất công phu, sao có thể cho rằng như thế là đáng kiêu ngạo? Hoặc là bộc lộ ra sự nóng vội, đây đều là do công phu của chính mình không đắc lực, đây không phải do ngoại cảnh, mà là từ trong nội tâm. Người niệm Phật không bị ngoại cảnh ảnh hưởng, nhưng có những lúc nội tâm sẽ nảy sinh mâu thuẫn: “Ta niệm Phật niệm lâu như vậy rồi, tại sao Phật vẫn chưa hiện ra cho ta xem, nghe nói người khác đều thấy Phật, đều ngửi thấy mùi hương, đều thấy được tướng lành, ta tại sao niệm lâu như thế mà vẫn chưa thấy? Ta niệm lâu thế này, tại sao vẫn chưa được nhất tâm?”. Đây chính là biểu hiện của sự nóng vội, đây là công phu không đắc lực. Niệm Phật không phải là để cầu tướng lành, bộ kinh nào nói với quý vị niệm Phật là để cầu tướng lành? Không hề nói đến. Cứ việc một lòng niệm tiếp, có tướng lành cũng tốt, không có tướng lành cũng chẳng sao, có cũng không cần đắc ý đến nó, cũng đừng tự mình cảm thấy rất tự mãn: “Tôi đã nhìn thấy hoa sen, tôi đã nhìn thấy Phật, các người đều không bằng tôi”, thế thì công phu của quý vị đã bị phá hoại hoàn toàn rồi. Phải biết rằng, Phật Bồ Tát không hiện tướng lành, nói thật ra là do bản thân quý vị không có công phu, không chịu đựng nổi sự khảo nghiệm, tâm vẫn chưa định lại được; cho dù vừa mới định lại, vừa thấy tướng lành liền nổi lên sóng gió, vậy chẳng phải Phật đến để hại quý vị sao? Phật rất từ bi, không hại người, do quý vị vẫn chưa thể thọ nhận nổi, cho nên không thể hiện những tướng lành đó cho quý vị xem. Đợi đến khi công phu của quý vị thực sự thành tựu, cho dù nhìn thấy Phật đến rồi, cũng vẫn như như bất động, trong tâm giống như không có việc gì xảy ra, lúc đó Phật nhất định sẽ hiện tướng. Giống như nói là quý vị học bài cũng tương đối rồi, có thể thi được rồi, thì lúc đó mới đến kiểm tra, mới đến khảo nghiệm quý vị. Bài còn chưa học xong thì không thể thi, quý vị làm sao mà thi đậu được, Ngài nhìn thấy rất rõ ràng, quý vị chắc chắn thi rớt, cho nên Ngài cũng sẽ không đến để khảo nghiệm quý vị đâu.